

Sygn. akt VII Ka 636/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.)

Protokolant st. sekr. sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2014r.

sprawy D. M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1 i §3kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 20 lutego 2014r. sygn. akt VII K 1138/13

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego karę grzywny łagodzi do kwoty 600 (sześćset) zł i w pozostałej części utrzymuje go w mocy,

II zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 60 (sześćdziesiąt) zł za II instancję.

Sygn. akt VII Ka 636/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie VII K 1138/13 przeciwko D. M. oskarżonemu o to, że w dniu 10 września 2013r. w O. przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia 6 sztuk płotków plażowych o wartości 116,94 zł, 7 sztuk słupków „biskup” o wartości 104,93 zł oraz 30 sztuk okuć o wartości 47,70 zł, tj. mienie o łącznej wartości 269,57 zł na szkodę sklepu (...) przyjmując, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. o czyn z art. 278 § 1 i § 3 k.k.

orzekł:

I Oskarżonego D. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym tylko, iż ustalił, że wyczerpał on znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to z mocy art. 119 § 1 k.w. skazał go na karę 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych grzywny.

II Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 119 k.p.w. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i zwolnił go od opłaty.

Od powyższego wyroku apelację złożył obrońca oskarżonego zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Skarżący na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary wymierzonej D. M. w wysokości 1500 zł, podczas gdy dla osiągnięcia celów kary wystarczy niższy jej wymiar i przemawiają za tym okoliczności sprawy oraz brak szkody przy popełnieniu wykroczenia.

W oparciu o powyższą argumentację skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie D. M. kary 500 zł grzywny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego co do istoty jest zasadna.

Na wstępie podnieść należy, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie i zasadnie przyjął, że D. M. jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Swoje ustalenia Sąd I instancji oparł o trafną analizę materiału dowodowego, która nie zawiera błędów natury logicznej czy też faktycznej. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego, to w ocenie Sądu Okręgowego zasługuje ona na uwzględnienie z uwagi na słuszność podniesionego zarzutu rażąco niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary.

Rozważając wymiar kary wobec oskarżonego Sąd I instancji uwzględnił zasadnie jako okoliczność łagodzącą uprzednią niekaralność oskarżonego. Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego kara 1500 złotych grzywny wydaje się zbyt surowa jeśli uwzględni się stopień społecznej szkodliwości czynu i winy D. M..

Przepis art. 47 § 6 k.w. określa, jakie czynniki należy brać pod uwagę przy ocenie stopnia szkodliwości społecznej czynu. Szkodliwość społeczna czynu stanowi materialny substrat wykroczenia (art. 1 § 1), a jej brak eliminuje zaistnienie wykroczenia, mimo że zachowanie wypełnia znamiona określonego przepisu zaś ocena stopnia tej szkodliwości ma znaczenie przy wymiarze kary. Wyznaczniki stopnia szkodliwości społecznej czynu zostały w art. 47 § 6 k.w. ograniczone, co naturalne, do okoliczności związanych z samym czynem, ale zarówno od jego strony przedmiotowej (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych obowiązków), jak i podmiotowej (postać zamiaru, motywacja sprawcy i rodzaj naruszonych reguł ostrożności oraz stopień ich naruszenia). Na szkodliwość tę nie mają natomiast wpływu okoliczności związane z samym sprawcą, a więc jego właściwości i warunki osobiste, stosunki rodzinne i majątkowe czy dotychczasowy tryb życia ani wina i jej stopień, które uwzględnia się wprawdzie, ale przy wymiarze kary, a nie przy ocenie stopnia szkodliwości społecznej czynu.

W tej sytuacji mając na względzie także zasady wymiaru kary określone w art.33 kw celowe jest orzeczenie wobec obwinionego łagodniejszej kary. Wprawdzie zachowanie D. M. nie może być usprawiedliwione, to jednak na względzie należy mieć wartość przedmiotu zaboru, uprzednią niekaralność D. M. a także i to, że mienie ostatecznie zostało odzyskane. Tym samym również kara 600 zł grzywny winna odpowiadać stopniowi społecznej szkodliwości czynu D. M. oraz stopniowi jego zawinienia, a także spełnić cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego karę grzywny złagodzone do kwoty 600 (sześćset) zł i w pozostałej części utrzymano go w mocy- art. 437 § 2 k.p.k., art. 438 pkt. 4 k.p.k. w zw. z art.109§1 k.p.w.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw i art.3ust.1, art.10ust.i art.21 ustawy o płatach w sprawach karnych Sąd Okręgowy zasądził od D. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w tym opłatę w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych za II instancję.